

АДМИНИСТРАТИВНА КОМИСИЯ ЗА КООРДИНАЦИЯ НА СИСТЕМИТЕ ЗА СОЦИАЛНА СИГУРНОСТ**РЕШЕНИЕ № Н6**

от 16 декември 2010 година

относно прилагането на някои принципи при сумирането на периоди по член 6 от Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност

(текст от значение за ЕИП и за Споразумението между ЕО и Швейцария)

(2011/С 45/04)

АДМИНИСТРАТИВНАТА КОМИСИЯ ЗА КООРДИНАЦИЯ НА СИСТЕМИТЕ ЗА СОЦИАЛНА СИГУРНОСТ,

като взе предвид член 72, буква а) от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за координация на системите за социална сигурност⁽¹⁾, съгласно който Административната комисия е натоварена с разглеждането на всички административни въпроси или въпроси, свързани с тълкуването, произтичащи от разпоредбите на Регламент (ЕО) № 883/2004 и Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност⁽²⁾,

като действа в съответствие с условията, определени в член 71, параграф 2, втора алинея от Регламент (ЕО) № 883/2004,

като има предвид, че:

- (1) В член 1, буква у) от Регламент (ЕО) № 883/2004 се съдържа определението за „осигурителен период“. От текста на член 1, буква у) от Регламент (ЕО) № 883/2004 следва, че периодите, разглеждани като такива, са равностойни на осигурителни периоди и че не е необходимо те да бъдат равностойни на периодите на внасяне на вноски.
- (2) С член 6 от Регламент (ЕО) № 883/2004 е установен принципът на сумиране на периоди. Този принцип следва да се прилага по един и същ начин, което включва сумиране на периодите, които съгласно националното законодателство единствено се зачитат с оглед придобиване на право на обезщетение или увеличаване на размера му.
- (3) Съображение 10 от Регламент (ЕО) № 883/2004 предвижда, че принципът на приравняване на някои факти или събития не следва да се противопоставя на принципа за сумиране на периоди.
- (4) При прилагането на принципа за сумиране на периоди, предвиден в член 6 от Регламент (ЕО) № 883/2004, е

необходимо да се гарантира, че осигурителните периоди, съобщени като такива от дадена държава-членка, ще бъдат приети от получаващата държава-членка, без да се поставя под въпрос тяхното качество.

- (5) Същевременно е необходимо да се признае принципът, според който държавите-членки запазват правомощията си да определят свои национални условия за предоставяне на обезщетения за социална сигурност — стига тези условия да се прилагат по недискриминационен начин, — и да се потвърди, че този принцип остава незасегнат от принципа на сумиране. Като първа стъпка е необходимо получаващата държава-членка да приеме всички периоди, за които е подадена информация, така че да се преодолеят възможни пречки при възникването на право, а след това като втора стъпка — да определи дали са изпълнени специалните национални условия.
- (6) Определението за „осигурителни периоди“ се запазва непроменено в член 1, буква у) от Регламент (ЕО) № 883/2004 в сравнение с член 1, буква с) от Регламент (ЕО) № 1408/71.
- (7) Тъй като настоящото решение има за цел да се гарантира правната сигурност, то следва да се прилага единствено за случаите, решение по които се взема след влизането в сила на настоящото решение,

РЕШИ:

1. Всички осигурителни периоди — независимо дали става дума за периоди на плащане на вноски или такива, които се разглеждат като равностойни на осигурителни периоди по смисъла на националното законодателство, — отговарят на понятието „осигурителни периоди“ за целите на прилагането на регламенти (ЕО) № 883/2004 и (ЕО) № 987/2009.

2. Всички периоди във връзка със съответния осигурителен случай, завършени по законодателството на друга държава-членка, се вземат предвид единствено като се прилага принципът на сумиране на периодите, определен в член 6 от Регламент (ЕО) № 883/2004 и член 12 от Регламент (ЕО) № 987/2009. Принципът на сумиране изисква периодите, за които е подадена информация от други държави-членки, да се сумират, без да се поставя под въпрос тяхното качество.

⁽¹⁾ ОВ L 166, 30.4.2004 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 284, 30.10.2009 г., стр. 1.

3. Държавите-членки си запазват обаче — след като са приложили принципа на сумиране по точка 2 — правомощието да определят други свои условия за предоставяне на обезщетения за социална сигурност, като вземат предвид член 5 от Регламент (ЕО) № 883/2004 — стига тези условия да се прилагат по недискриминационен начин, — като прилагането на този принцип не се накърнява от член 6 от Регламент (ЕО) № 883/2004.

4. Настоящото решение се прилага само за случаите, решение по които се взема след влизането му в сила.

5. Приложените примери, отнасящи се до практическото прилагане на точки 1, 2 и 3 от настоящото решение, са част от настоящото решение.

6. Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*. То се прилага от първия ден на втория месец след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

*Председател на Административната
комисия*

Keyina MPEYE

ПРИЛОЖЕНИЕ

ПРИМЕРИ, ОТНАСЯЩИ СЕ ДО ПРАКТИЧЕСКОТО ПРИЛАГАНЕ НА ТОЧКИ 1, 2 И 3 ОТ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ**Пример за прилагането на точки 1 и 2 от решението:**

Съгласно законодателството на държава-членка А осигуреното лице има периоди на осигуряване с вноски с продължителност 10 години и 2 години равностойни периоди, които се зачитат по нейното законодателство само за целите на изчисляването.

Както е указано в точка 1 от решението, до държавата-членка Б следва да бъде подадена информация за периоди с продължителност 12 години.

Както е указано в точка 2 (и съображение 2) от решението, държавата-членка Б трябва да вземе под внимание тези 12 години периоди като такива за целите на сумирането.

Пример за прилагането на точки 2 и 3 от решението:

Съгласно законодателството на държава-членка А осигуреното лице има 30 години осигурителни вноски, свързани с „действително упражняване на трудова дейност“. Законодателството на държавата-членка А предвижда, като национално условие за нейната ранна пенсия, изискването въпросното лице да докаже поне 35 години осигурителни вноски, свързани с „действително упражняване на трудова дейност“.

Съгласно законодателството на държава-членка Б осигуреното лице има 2 години на обучение (съобщени като „еквивалентни периоди за обучение“) и 3 години вноски, свързани с „действително упражняване на трудова дейност“.

Както е указано в точка 2 от решението, държавата-членка А трябва да вземе под внимание тези 5 години периоди като такива за целите на сумирането (първа стъпка).

Както е указано в точка 3 от решението, държавата-членка А в този случай проверява дали са изпълнени другите национални условия, предвидени в нейното законодателство (в конкретния случай — „действително упражняване на трудова дейност“) и дали тези условия се прилагат по недискриминационен начин (втора стъпка).

Тъй като са налице само 3 години осигурителни вноски, свързани с „действително упражняване на трудова дейност“ в държавата-членка Б, изискването, предвидено в законодателството на държавата-членка А, за наличие на 35 години „действително упражняване на трудова дейност“ не е изпълнено. По силата на презумпцията за отсъствие на (непряка) дискриминация по национален признак, не е необходимо да бъде отпусната ранна пенсия по смисъла на законодателството на държавата-членка А.
